HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מניין לשינוי בגדים. שהוא דרך כבוד לפני המקום: **ונתן בגדיו אחריו והוציא את הדשן.** הזקיקו הכתוב ללבוש בגדים פחותים כשעת הוצאת הדשן שהיה עבודה חשובה כדי שלא ימלכו בגדיו המשובחים שעבד בהן עבודת מלכים ומהיה כגון קיטור ויסון: **ומנא הני ר' ישמעאל.** בדרשת ההוא קרא: **בגדיו שניהן בסך קדירה גרסו.** דומיא דהוצאת הדשן: **אל יעמוד בסך רגלו.** לפיכך הוזקק ללבוש בגדים פחותים: **רבב.** שומן וחלב: **חייב מיפה.** שלריך להיות חשוב והגון לכבוד תורתו: **מאביי.** שממאמין עלמן בעיני הבריות והבריות אומריס אוי להס לגומלי המורה שהס מחשיבים ומגוגיס גמלא זה משניא את המורה: **רבב אימה.** שכבת זרע לשון מרבדים רבדתי ערשי (משלי ז) ריפדתיו וקישטתיו בשמים מיניס המכעיסים מחוס ומזקק לי: **בגלומא.** שהוא עליון שפיי רבב: **בלגומא.** שהוא מחמון רבד אין רבב לף: **על המרדעת.** של חמור: **תוקן.** כל דבר תוקן לעניו טבילה (ב) דקפיד עליה וכל מליכה שמקפיד עליו מוקלח: **מן הסס.** במסכת מקוואות ונקט לה (ג) משום דבעי למימר של בגדים כו' לומר שדרך תלמיד חכם שמקפיד על לבושיו: **משני לדדין.** שהיה בו הרבה על שנגלע בבגד ונרלה לף שני: **מרדעת מלד אחד או מג' לדדין.** לר' ישמעאל למאר בבגד מלד אחד מרדעת ומי אמר בה: ר' **יוסי אומר של בגאים.** פליג אדר' יהודה ואמר לר' ישמעאל בגד של בגאים להיינו תלמידי חכמים שמקפידין על לבושיהן מלד אחד ושל כור מג' לדדין: **שמחזירים לו אבדה בטביעות עין.** כיון שאמר אני מכירה אע"פ שאינו יודע בה סימן כדאמר בחלה גלמי מליאות (ב"מ כג:): **המקפיד על חלוקו להופכו.** לובשו כשהוא הפוך מקפיד עליו והופכו שמקפיד עליו שלא יראו התפירות המגוונות ואימרי המלוק: **בכל מקום.** בכל הס"ס ואפי' במסכת כלה ללא רגילי בה אינשי וזה נתן לבו וגרסה. מסכת כלה כריימתא היא כלה בלא ברכה אסורה לבעלה כנדה: **ת"ח שבני עירו מלווין לעשות מלאכתו.** כדאמר בפרק ז' דיומא (דף עב:) ככתוב ל' כתוב ל' אומר ועשית לך מרון עד[ם] וכתוב אחד אומר ועשו מרון עלי סטים וגו' (שמות ל'): **למיטרח בריפתים.** דבר שאינו יכול לטרוח בו וחייו תלויין בו: **אם יודע להשיב.** במסכת שהוא עוסק בה ממניס אותו פרנס בתמריס: **ואם בעולי אגוים.** דקאי אהא במסכת ומהדר במסכת תמריס: **אלו כלים האוליירין.** הא למנן בגמין מלד אחד היינו כלים של אוליירין בלגים שיש להם אלונטיות חשובות להמעטף בהם בני אדם חשובים בלמתם מן המרחץ ומקפידים על טיוחן מעט. ובגאים לשון בי בני (לעיל דף לג:): **למיטרח דחיורי ניהו.** מדמקפידין על רבב שעליהם לחלוה סומקי לף מיגנו בטיוחן פורתא: **שמא לף חוכה.** ומאבד בין אומן שנדוחין בגיהנם שדומין בי לשולי קדירה: **גלימי.** סומקי: **חלבי שבת.** כגון לחבי הערבים קריבים במוליי שבת והוא יום הכפורים: **עולם שבת בשבתו.** משמע למילרם בלף ויו"ו ומשמע דעולם שבת קריבה בשבת אחרת לימד על חלבי שבת כו': **יכול אף של יוה"כ בשבת ת"ל בשבתו.** ויו"ו מיעוטא הוא בשבתו ולא בשבת אחרת: **שקריבים בי"ט.** שאל להיות במוליי שבת: **נדרים ונדבות.** פלוגתא היא במסכת בילה (דף יט.) ור' ישמעאל סבירא ליה כאומן דאמר קריבין הלכך בין לנדרים ונדבות שיכול להאמין ובשאטן בחול ולהקריבן בשאטים ונקרבין ביום טוב קל וחומר בחלבי שבת שנשאטו בדרכן בזמן ויתוחרו הלכך לף מיבעי לרבי שבת בשבתו אלא ליום הכפורים: כי

ואפילו במסבת כלה. פי' בקונטר' אלא רגילי בה אינשי והוא נמן בלבו לגורסה ובקדושין פי' לגריעותא בפרק האיש מקדש (דף מט:) גבי ע"מ שאני תלמיד (ד) אין לומרים בשמעון בן עזאי וכשמעון בן זומא אלא כל שבשוללין אותו דבר הלכה ואפי' במסכת כלה ופי' בקונטרס אפי' במס' כלה שהיא קלה ורלוה להכנס משמע (ולומר) דנקט ליה משום חשיבות שיודע[א] אפי' במסכת כלה אלא רגילי בה אינשי לומר למנותו פרנס אבל בשאר מסכתות[ב] קמני דבר אחד מתלמודו משמע אפי' לא למד אלא מסכת כלה[ג] ואמר חייא הוא לת"ח שיצא במנעלים המטולאים לשוק והא רבי אחא בר חנינא נפיק אמר רבי אחא בריה דרב נחמן בטלאי על גב טלאי (ה) ואמר רבי חייא בר אבא אמר ר' יוחנן [ב]כל תלמיד חכם שנמצא רבב על בגדו חייב מיתה שנאמר [2]כל משנאי אהבו מות [ג]אל תקרי משנאי אלא משניאי רבינא אמר רבד איתמר ולא פליגי הא בגלימא הא בלבושא ואמר רבי חייא בר אבא אמר ר' יוחנן מאי דכתיב [3]כאשר הלך עבדי ישעיהו [ד]ערום ויחף ערום בבגדים בלואים ויחף במנעלים המטולאים (ו)תנן התם רבב על המרדע חוצץ רשב"ג אומר עד כאיסר האיטלקי ועל הבגדים מצר אחד אינו חוצץ משני צדדין חוצץ רבי יהודה אומר משום רבי ישמעאל אף מצד אחד חוצץ בעא מיניה רבי שמעון בן לקיש מר' חנינא מרדעת מצד אחד או משני צדדין אמר ליה זו לא שמעתי כיוצא בה שמעתי דתנן[ו] רבי יוסי אומר [ז]של בגאין מצד אחד ושל בור משני צדדין [ח]ולא תהא מרדעת חשובה מבגדו של עם הארץ מאי בגאין אמר רבי יוחנן אלו תלמידי חכמים שעוסקין בבגיניו של עולם כל ימיהן ואמר רבי יוחנן [ט]איזהו תלמיד חכם שמחזירין לו אבידה בטביעות העין זה המקפיד על חלוקו להופכו ואמר רבי יוחנן [י]איזהו ת"ח שממנין אותו פרנס על הציבור [יא]זה ששואלין אותו דבר הלכה בכל מקום ואומר ואפי' במסכת כלה [יב]ואמר רבי יוחנן איזהו ת"ח שבני עירו מצווין לעשות לו מלאכתו זה שמניח חפציו ועוסק בחפצי שמים והנ"מ למיטרח בריפתיה ואמר רבי יוחנן איזהו תלמיד חכם כל ששואלין אותו הלכה בכל מקום ואומרה למאי נפקא מינה למנוייה פרנס על הציבור אי בחדא מסכתא באתריה אי בכוליה תנויה בריש מתיבתא ר' שמעון ב"ל אמר [יג]אלו כלים האוליירין הבאין ממדינת הים למימרא דחיורי נינהו והאמר להו רבי יאי לבניו בני [יד]אל תקברוני לא בכלים לבנים ולא בכלים שחורים לבנים שמא לא אזכה ואהיה כחתן בין אבלים שחורים שמא אזכה ואהיה כאבל בין חתנים אלא בכלים האוליירין הבאין ממדינת הים אלמא סומקי נינהו לא קשיא הא בגלימי הא בלבושי: ר' ישמעאל אומר מקפלין בו': ת"ר [4]עולת שבת בשבתו (טו) לימד על חלבי שבת שקריבין ביום הכיפורים יכול אף של יוה"כ בשבת ת"ל בשבתו דברי רבי ישמעאל ר' עקיבא אומר [טז]עולת שבת בשבתו לימד על [יז]חלבי שבת שקרבים ביו"ט יכול אף ביוה"כ ת"ל בשבתו בשתמצא לומר לדברי רבי ישמעאל נדרים ונדבות קריבין ביו"ט וכי איצטריך קרא ליוה"כ לדברי ר"ע [יח]נדרים ונדבות אין קרבין ביו"ט וכי איצטריך קרא למישרא בי"ט אמר ר' זירא

מסורת הש"ס

ג) נקמן קיט. [ויומא כג:], כ) בכורות מג: ע"ש, ג) [עירובין לט. מגילה כח.], ד) [ער' יומא עז.], ה) מקוואות פ"ט משנה ה', ו', ו) מקוואות פ"ט ה"א, ז) תענית ו:, ח) קידושין מט:, ט) יומא עב:, י) נדה כ., כ) [ל"ל בשבת וכ"ל בקמן בסילוקא דרבי עקיבא ותו"ט שהתיק פ"ר עולא שבת לימד וכו'], ל) [פסחים לח. בילה יט. כ: מנחדרין נו:], מ) [ער' תוס' לעיל כד: ופסחים עט: ד"ה ולא], נ) [נדה"ף פי' דס יפה וכתב הר"ן שהוא מלשון ריבדתי דכוסילותא מ"ק כח. ועי' בעיון ערך רבב], ס) [דבריס י:], ע) [שמות כה], פ) [ל"ה ויקרא ל' ל.], צ) [שייך לעיל במשנה קיג.],

הגהות הב"ח

(א) גמ' בעולה על גבי עולה וה"מ בשנוחה אבל בגולדא ליח לן בה ומאר כ' מ"ל: (ב) ד"ה ת"ל ד"ה מוקן וכו' לענין טבילה היכא דקפיד: (ג) ד"ה מן הסס וכו' ונקט לה הכא משום: (ד) תוס' ד"ה ואפילו וכו' שאני תלמיד חכם וכו':

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ואפילו כו' והשתא הוי ההכא כי ההוא דקידושין. ועי' תפא"ן מ"ש פימן לג:

מוסף רש"י

אל ימזוג בהן כוס לרבו. לפי שמשמש ומתלמלמ בציעול קדירה, לף כאן לענין שהשת הדשן אין כבוד התלמ לעבוד בהן שימות אחר (יומא כג:). **חייב מיתה.** בידי שמים (עודבין צט:). **כל משנאי.** מוסב למאר לפי קרא בפרשת ס' קנני (שמ). **ששואלין אותו דבר הלכה בכל מקום.** אפילו מן המקומות, ואפילו במסכת כלה. שאין שומע בה, וכדריימת היא וכך היא שנוים כלה בלא ברכה לפוזה לנעלה בלבד (קדושין מט:). **האוליירין.** בלגים מתממני מרמצאות, ל"א שם מקום (נדה כ.).

רבינו חננאל

פי' רבב. כגון קירא והילקוסתא הנודע בבבל אל בהם. ת"ח שנמצא רבב על בגדו חשוב ממשניאי התורה שאין בני אדם דבירקן בו שלא יהלכלך מלבושם ממנו. **רבד** מלשון מרבדים רבדתי ערסי (גמר'), פי' דם יבש כדגרסינן בגדה פרק תינוקת ריבדא דכוסילתא, אמר רמי בר אבא האי ריבדא דכוסילתא עד ג' יומין לא חייץ מכאן ואילך חייץ. כל תלמיד [חכמים] שנמצא דם על בגדו מכוער הוא שמא יראה ככתם. וזה הדבר אם הוא בטלית שמתכסה בה העליונה הרי זה מכוער, אבל אם הוא [בטלית] שמציע תחתיו, [אומרים] דם מאכולת היא, אינשר דלא הוה ליה טלית אחרת וגנא בה. כדתניא התם הרגה מאכולת תולה, לא הרגה אינה תולה, דברי ר' שמעון בן גמליאל, וחכ"א בין הרגה בין לא הרגה תולה. ארשב"ג לדבריי אין (סוף) [קץ] לדבריהם אין סוף, לדבריי אין קץ, שאין אשה טהורה לבעלה, שאין מיטה אלא שיש עליה כמה טיפי דמים, לדבריהם אין קץ. תנן התם במקוואות פרק ט' אילו חוצצין בכלים הזפת והמור כו' עד על המרדעת חוצץ כו'. רבב זהו ממיני זפת. **הא** דתני' בסיפא דהא מתניתין ר' יוסי אומר אחד מצד אחד חוצץ כו', פי' ר' יוחנן בנאין אילו ת"ח שעוסקין בבגיניו של עולם, וקפדי על רבב שעל בגדיהן לכבסו ולהוציאו כדי שלא יהו מן המשניאין, לפיכך אפילו בצד אחד נראה חוצץ, ולא עלתה לו טבילה. אבל בגדי הבורים אם עבר מצד לצד חוצץ ואם לאו אינו חוצץ, וכן הלכה. וא"ר יוחנן איזהו ת"ח שמחזירין לו אבידה בטביעות עין, זה המקפיד על חלוקו להופכו. וכן אמרו איזהו ת"ח שממנין אותו פרנס על הצבור, זה ששואלין אותו דבר הלכה בכל מקום ואומרה. ואיזהו שבני עירו מצווין לעשות מלאכתו, מי שמניח חפציו ומתעסק בחפצי שמים. ר"ל אמר בנאין אילו אוליירין הבאים ממדינת הים. ואקשינן למימר

כה א ב מיי' פ"ה מהל' דעות הלכה ט ופ"ח מהלכות יסודי התורה הלכה י"ח:
כו ג מיי' פ"ג מהלכות מקוואות הלכה ד סמג עשין רמח:
כז ד מיי' שם הלכה ג:
כח ה טוש"ע או"ח סי' רסב סעיף כה:
כט ו טוש"ע יו"ד סימן שנב סעיף ג ב:
ל ז טוש"ע יו"ד סימן קלו סעיף ג:
לא ח מיי' פ"ג מהל' ממרים ומספרין הלכה ז סמג עשין קפ:
לב ט מיי' פ"ג מהלכות מגילה הלכה ח י:

תורה אור השלם

1 וּפָשַׁט אֶת בְּגָדָיו וְלָבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת הַדֶּשֶׁן אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל מָקוֹם טָהוֹר:
ויקרא ו ד
2 וְחַטֹּאתֵי חֻמַּס נַפְשֹׁו כָּל מְשַׂנְאַי אָהֲבוּ מָוֶת:
משלי ח לו
3 וַיֹּאמֶר יְיָ כַּאֲשֶׁר הָלַךְ עַבְדִּי יְשַׁעְיָהוּ עָרוֹם וְיָחֵף שָׁלֹשׁ שָׁנִים אוֹת וּמוֹפֵת עַל מִצְרַיִם וְעַל כּוּשׁ:
ישעיהו כ ג
4 עֹלַת שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:
במדבר כח י

מוסף תוספות

א. בכל מקום. מוס' הל"ש. ב. פירש לפי הענין דלא בעינן שיהא חשוב כולי האי וכו' הלכך. מוס' הל"ש. ג. שהיא קלה. מוס' הל"ש. ד. שהיו דורשים בהם לפני המרעדות. מוס' הל"ש. ה. [ד]אם הוא רגיל בה יותר מכל בני העיר ראוי למנותו פרנס על הציבור. מוס' הל"ש.

רב נסים גאון

גגאי הוא להלמידי חכמים שיצאו במנעלים המטולאים. במס' ברכות בפרק כיצד מברכין על הפירות (דף מג.) תנו רבנן ששה דברים גגאי להלמידי חכמים, אל יצא כשהוא מבושם לשוק, ואל יצא יחידי בלילה, ואל יצא במנעלים המטולאים בשוק [וכר']. **תנן התם על** המרדעת חוצץ. עיקר זאת המשנה בפרק ט' ממס' מקואות אלו חוצצין בכלים הזפת והמור כר'. ועל המרדעת חוצץ, רבן שמעון בן גמליאל אומר עד כאיסר האיטלקי. **כדאמר אביי לשאר עמא דבירושלים.** ומשכחת דברי אביי במס' יומא בפרק אמר להן הממונה (דף עז.) דתנן הילני אמו עשתה נברשת של זהב על פתח ההיכל. תאנא בשעה שחמה זורחת ניצוצות יוצאות ממנה וירדינין שהגיע זמן קרית שמע. מתיבי הקורא קרית שמע כו'. אמר אביי לשאר עמא דבירושלים.

רבינו חננאל (המשך)

דכלי אוליירין חיורי ניהנו שהזפת מצד אחד נודע בהן, והאמר ר' יצאי לבניה אל תקברוני בלבנים ולא בשחורים אלא באוליירין. אלמא סומקי ניהנו. ושנינן המלבושים לבנים הן כגון מני כסותא, והגלימא כגון

מאני דמתעטפי בהו סומקי הוו. ר' (שמעון) [ישמעאל] סבר חלבין שנתותרו ביוה"כ [אין] קריבין בשבת אבל שנתותרו מן השבת (אין) קריבין ביוה"כ, ור' עקיבא סבר לא של שבת קריבין ביוה"כ ולא של יוה"כ בשבת. וגרסינן ביומא בפרק [טרף בקלפי] א"ר אלעזר משום בר קפרא, אומר היה ר"מ איבדי עולת חול שניתותרו עושה להן מערכה וסודרן אפילו בשבת. ואמרינן למאי איצטריך אפילו בשבת, הא תנינא והיום חמש. א"ר אחא בר יעקב איצטריך, ס"ד אמינא הני מילי היכא דחל יוה"כ למיהוי אחר השבת, דחלבי שבת קריבין ביוה"כ, אבל באמצע שבת אימא לא קמ"ל. אמר רבא מאן [האי דלא] חש לקמחיה, הא בכל יום תנן. ז)השתא הוא בפלוגתא דרבי ישמעאל ור"ע וכר'.

ז) לכאורה תמוה דהא ר"י ור"ע לף פליגי רק בחלבי שבת אף לר' ישמעאל דקריבין ביוה"כ אבל בחלבי חול ליח מאן דפליג ועי' תוס' שם ד"ה לחבי מהל' מעשה הקרבנות הלכה ג' וזו"ק.